

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

02 דצמבר 2018

תנ"ש 30174-07-16 פ.ב נ' ל.ב.

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובעים 1. ק.פ.ב.

נגד

נתבעים 1. א.ל.ב.

מיני-רציו:

* העקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15 אינם חלים בענייננו משעה שהאב מתגורר בחו"ל ונפגש עם הקטינים בתדירות שאינה גבוהה; בחינת הכנסות הצדדים נעשתה לצורך ההכרעה בשאלת גובה המזונות ולשאלת חיוב ההורים במזונות הקטינים מכוח דיני צדקה. נוכח אמירות האב נקבע כי על האב לשאת בכל צרכי הילדים – שהועמדו על דרך האומדנא, על סך של 11,000 ₪ לחודש לשני הקטינים (נוכח ההחלטה למזונות זמניים) – ללא הבחנה בין הצרכים ההכרחיים לבין הצרכים מכוח דיני צדקה.

* משפחה – מזונות ילדים – חובת האב בתשלום

* משפחה – מזונות ילדים – שיעורם

תביעה למזונות שני קטינים המצויים במשמורת האם וכאשר לאור מקום מגורי האב בחו"ל, מפגשיו עם הקטינים מתקיימים במתכונת מצומצמת ביותר של ימים בודדים בחודש. בהחלטה למזונות זמניים שניתנה לפני כשנתיים, לאחר שהתבהרה תמונה לגבי הכנסות האב, ולאור רמת החיים הגבוהה של הקטינים חויב האב במזונות זמניים של הקטינים בסך של 11,000 ₪ ובמזונות אישה בסך 6000 ₪ לחודש. כן נקבע, יחס של 80% לאב ושל 20% לאם בתשלום הוצאות הבריאות הריגות של הקטינים, ויחס זהה בגין הוצאות החינוך הריגות ושאין חריגות. בהמשך בוטל בהסכמה החיוב במזונות אישה כנגד מחצית הכספים בגין השכרת דירה בסך של 3,750 ₪. התביעה הועמדה ע"ס 40,000 ₪ ללא הבחנה בין צרכי הקטינים והאישה. בסיכומים צומצמה התביעה לסך של 7,500 ₪ לכל קטין, לא כולל הוצאות חריגות.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

עסקינן בבני זוג יהודים, ועל חיוב במזונות הקטינים חל דין עברי. הקטינים הינם מעל גיל 6 ולכאורה, יש לבחון את החיוב במזונות על רקע ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15. ואולם במקרה דנן, העקרונות שנקבעו בבע"מ 919/15 אינם חלים משעה שהאב מתגורר בחו"ל ונפגש עם הקטינים בתדירות שאינה גבוהה.

נקבע בפסיקה כי הכלים שנקבעו בע"מ 919/15 מיושמים במקרים בהם קיימים בין בני הזוג זמני שהות קבועים וסדירים, המתקיימים בפועל, והכוללים גם לינה של הקטינים אצל ההורה שאינו משמורן (באמצע שבוע, סופי שבוע, בחגים ובחופשות).

בתוך כך, בחינת הכנסות הצדדים תיעשה לצורך ההכרעה בשאלת גובה המזונות ולשאלת חיוב ההורים במזונות הקטינים מכוח דיני צדקה.

על אף שקיים קושי לקבוע באופן מדויק את שיעור הכנסותיו של האב, ניתן לקבוע מהיקף הכנסותיו השוטפות ומהיקף רכושו כי עניין לנו באב אמיד לכל הדעות כאשר לשיטתו, הונו אינו פוחת מסך של 7,600,000 אירו והכנסתו השוטפת אינה פוחתת, לשיטתו, מסך של 8,300 אירו לחודש. מאידך, הכנסתה של האם מסתכמת בסך כולל של 14,750 ₪ - מזונות הקטינים בסך של 11,000 ₪, מחצית דמי השכירות בסך של 3,750 ₪ - וקצבת המל"ל שמשולמת לאם עבור הילדים.

כידוע, בעת פסיקת דמי המזונות, למצער מזונות מדיני צדקה, חובה לשקול פוטנציאל ההשתכרות של אמהות. בעניינינו - אין קושי לקבוע כי פוטנציאל ההשתכרות של האם - מוגבל - בשל העדר ידיעת השפה העברית, בשל העדר מקצוע ובשל נטל גידול הילדים שנופל על כתפיה, בהיעדרו של האב. לפיכך, גם אם ייקבע כי פוטנציאל ההשתכרות של האם הינו השתכרות במשכורת מינימום, פוטנציאל השכרות זה בטל בשישים ביחס להשתכרותו של האב בפועל וביחס לרכושו, ובמצב דברים זה אין להביא את פוטנציאל ההשתכרות של האם כנתון לצורך קביעת דמי המזונות.

המשמעות המעשית הינה כי על האב לשאת בכל צרכי הילדים, ללא הבחנה בין הצרכים ההכרחיים לבין הצרכים מכוח דיני צדקה.

בעניינינו כתב התביעה לוקה בחסר, אין פירוט נפרד של צרכי הקטינים וביהמ"ש נדרש להפעיל שק"ד ולהשתמש בכלי האומדנא לקביעת מזונות ריאליים בנסיבות דנה עת התבררה רמת החיים הגבוהה בה חיו הצדדים והכנסתו הגבוהה של האב. נקבע בפסיקה כי: "אמנם, מזונות ילדים קטינים לא נקבעים לפי רמת חיים אלא לפי צרכים. עם זאת, יש ברמת החיים כדי ללמד על צרכיהם ויש באורח חייו של האב ראייה לכאורה להכנסה פנויה באמצעותה יכול הוא לנהוג בילדיו ביד רחבה, כפי אורחותיהם וצרכיהם". כן נקבע כי כאשר להורים ישנה יכולת כלכלית לא מבוטלת, הרי שאז הנחיית הפסיקה היא לפסוק מזונות גבוהים יותר. במקרים מתאימים חויבו אבות אמידים במזונות בעשרות אלפי שקלים. בנסיבות העניין, ומשעה שהאב לא ערער על ההחלטה למזונות זמניים והלכה למעשה הוא משלם כבר שנתיים את הסכומים שנקבעו בהחלטה למזונות זמניים ביהמ"ש קובע יש להפוך את המזונות הזמניים למזונות קבועים. כך שהאב יישא במזונות הקטינים בסך של 5,500 ₪ לכל קטין. סך זה של דמי המזונות יכול את כל הצרכים ההכרחיים הקטינים, לרבות הוצאת אחזקת המדור. ההוצאות החריגות ישולמו על ידי שני ההורים ביחס של 80% על ידי האב ו-20% על ידי האם.

פסק דין

רקע עובדתי רלוונטי

1. התובעת הגב' ק.פ.ב. (להלן: "האם") והנתבע מר א.ב. (להלן: "האב") נישאו זה לזו כדמו"י

++/++/++++

2. כנובע מקשר הנישואין נולדו לצדדים שלושה ילדים :

נ.ב - בגיר ;

א.ס.ב יליד ++/++/++++ (להלן : "א") ;

א.ח.ב יליד ++/++/++++ (להלן : "א.ב").

א וא.ב ייקראו להלן : "הקטינים"

3. בשנת 1996 נערך ב++++ הסכם ממון לפיו, בין היתר, הוסכם על משטר של הפרדה רכושית.

4. בשנת 2014 עלו הצדדים לישראל. הנתבע לא הצליח להתאקלם בישראל והוא שב ל++++.

5. ביום 14.7.16 הגישה האם תביעה למזונות - היא התובענה שבפניי - ותביעות נוספות, ביניהן תביעה למשמורת בתמ"ש [33267-04-16](#) (להלן : "תביעת המשמורת")

6. תביעת המשמורת הסתיימה בפסק דין מוסכם מיום 28.9.17 לפיו המשמורת על הקטינים תהא בידי האם וחלוקת זמני השהות של האב עם הקטינים תוסדר על פי תיאום ישיר בין הצדדים. לאור מקום מגורי האב – ב++++ – מפגשיו עם הקטינים מתקיימים במתכונת מצומצמת ביותר של ימים בודדים בחודש.

7. ביום 30.7.17, התגרשו הצדדים כדמו"י בבית הדין הרבני בירושלים.

הערת אגב

8. תביעת מזונות הוגשה בשנת 2016 ומטעמים שונים היא הגיעה להכרעה בסוף שנת 2018. "בין לבין", השתנו הנסיבות, התחלף הייצוג, הצדדים התגרשו, הגיעו להסכמות חלקיות וחלק מהטענות בכתבי הטענות הראשוניים – ואלה לא תוקנו - חרף האזכור, אינן עוד על הפרק.

עיקר טענות האם

9. האם טוענת, כי הצדדים עלו לישראל מ++++ ורכשו שתי דירות יוקרה ++++++ כאשר האחת משמשת למגורים והשנייה מושכרת תמורת סך של 7,500 ₪ לחודש, כאשר הסכומים אינם מופקדים בחשבון המשותף. בנוסף לדירות לעיל, רכשו הצדדים דירה נוספת ברח' ++++++.

10. עוד נטען, כי בבעלות האב נכסים רבים ב+++ לרבות חברות בע"מ. לטענת האם, הצדדים חיו חיי פאר הן ב+++ והן בישראל. האם מפנה לכתב התביעה שהגיש האב בתביעת המשמורת, ממנו ניתן ללמוד על חיי הפאר של הצדדים עובר לגירושין שכללו, בין היתר, טיסות משפחתיות מדי חג לחופשות, לינה במלונות פאר וכו'.

11. לטענת האם, רמת החיים הגבוהה נלמדת, בין היתר, גם מחוג הטניס ומהמנוי בבריכה-אליהם רשומים הקטינים.

12. האם מעריכה את שווי הנכסים המצויים בבעלות האב במיליוני אירו.

13. עוד טוענת האם, כי לאב הייתה שליטה מלאה בחשבונות הבנק המשותפים.

14. כן נטען על ידי האם, כי פירוט כרטיסי האשראי מלמד, על הוצאות הצדדים, בסך שנע בין 14,000 ₪ ל-20,000 ₪ לחודש לכל כרטיס.

15. האם טוענת כי בין חודשים מרץ 2016 ל-בין חודש מאי 2016 הוצאותיו האישיות של האב הסתכמו ב-80,000 ₪.

16. האם עתרה לדמי מזונות לסכומים כדלהלן:

עוזרת בית	3,200 ₪
תיקונים שוטפים	1,000 ₪
חשמל	1,475 ₪
דלק	1,000 ₪
ביטוח רכב	280 ₪
ארנונה	700 ₪
מים	300 ₪ מינימום
תקשורת ופלאפונים	400 ₪
מרכז הספורט גבעת רם	294 ₪
בשר/דגים	2,000 ₪
פירות וירקות	2,000 ₪
קניות בסופרמרקט	4,800 ₪
עוגות וחטיפים	1,000 ₪
אוכל מוכן	1,500 ₪
נופש בבתי מלון	1,000 ₪
ביגוד והנעלה	2,500 ₪

בתי קפה	2,500 ₪
קוסמטיקה	500 ₪
תרבות/פנאי	1,000 ₪
הוצאות לימודיות	1,000 ₪
שיעורי פסנתר	400 ₪
משיכת מזומנים	12,000 ₪
סה"כ	<u>40,000 ₪</u>

עיקר טענות האב

17. לטענת האב, יש לדחות את התביעה על הסף מן הטעם לפיו האם לא פירטה בכתב התביעה את הסעד המבוקש, כך שלא ניתן להבין, האם מדובר במזונות אישה או מזונות ילדים.
18. האב מוסיף, כי התצהיר שצורף לכתב התביעה הינו תצהיר התומך בבקשה למזונות זמניים ולא לכתב התביעה.
19. ביחס לדירה הממוקמת ברח' ++++++ טען האב כי דמי השכירות משמשים לפרנסת המשפחה.
20. לטענת האב, עם עליית המשפחה לישראל ירדו הכנסותיו באופן משמעותי והוא התקשה להפיק רווחים מעסקיו.
21. האב מוסיף, כי עתירתה של האם לבית הדין הרבני, בבקשה לצו עיכוב יציאה מהארץ, מנעה ממנו את האפשרות לצאת לחו"ל ולהתפרנס במשך חודש וחצי.
22. האב מכחיש את טענת האם כי הצדדים חיו חיי פאר, וטוען כי חיו חיים איכותיים ונוחים.
23. ביחס לטענת האם כי הצדדים היו נוסעים לחופשות ולנים במלונות פאר, טוען האב כי מדובר היה באירוע חד פעמי ולא בנוהג קבוע.
24. בעניין החוגים, טוען האב כי למרות הירידה המשמעותית בהכנסותיו, הוא ניסה שלא לפגוע בילדיו ולממן להם חוגים.
25. האב טוען, כי על אף שהפציר בה שלא לעשות כן, משכה האם כספים רבים מחסכונויותיהם של הצדדים, תוך שהיא נוהגת לפזרם באופן כפייתי. כך לדוגמא, מנספחי כתב התביעה עולה כי האם מוציאה 3,528 ₪ על בתי קפה, וכך גם בטבלת ההוצאות שצרפה האם לכתב התביעה היא דורשת סך של 2,500 ₪ לבתי קפה.

26. כן, מוסיף האב, כי האם עתרה לסך של 12,000 ₪ בגין משיכת מזומנים, וזאת מבלי לפרט מדוע היא זקוקה לסכום עתק זה.
27. לטענת האב, האם משכה מחסכונות הצדדים סכומים גבוהים, תוך כדי הברחת נכסים וזאת בכדי להעצים את רמת החיים של הצדדים, על מנת להגדיל את חיוב הנתבע במזונות הילדים.
28. האב טוען, כי האם הזניחה את הטיפול בקטינים לטובת בילויים במסעדות ובזבזנות כפייתית.
29. לטענת האב, האם לא צרפה אסמכתאות לסכומים המבוקשים על ידה, ומוסיף שככל והיו הוצאות גבוהות בכרטיסי האשראי, הן הוצאו למטרות שונות ואין בינן ובין כלכלת המשפחה דבר.
30. לטענת האב, על פי הדין האישי החל, הוא מחויב בדמי המזונות הכרחיים והבסיסיים ביותר.
31. עוד טוען האב כי האם ++++++ בהכשרתה, אינה עובדת ויש עליה חובה למצות את פוטנציאל ההשתכרות שלה.
32. לבסוף טוען האב כי האם הינה אישה מורדת, אשר מסרבת לקיים עמו יחסי אישות ואף הגישה כנגדו תלונה כוזבת למשטרת ישראל.

החלטות למזונות זמניים

33. החלטה ראשונה למזונות זמניים ניתנה ביום 8.8.16 על ידי כבוד השופט אורלי שמאי - כתב, במסגרתה חויב האב בסכום חד פעמי בסך של 40,000 ₪ לתקופת הפגרה.
34. החלטה שנייה למזונות זמניים ניתנה ביום 9.10.16 על ידי כבוד השופט איתי כץ במסגרתה חויב האב במזונות זמניים בסך של 7,500 ₪ לחודש.
35. החלטה שלישית למזונות זמניים ניתנה ביום 15.12.16 על ידי כבוד השופט איתי כץ, לאחר התבהרה תמונה לגבי הכנסות האב, ולאור רמת החיים הגבוהה של הקטינים. במסגרת החלטה זו חויב האב במזונות זמניים של הקטינים בסך של 11,000 ₪ לחודש ובמזונות אישה בסך של 6,000 ₪ לחודש. כן נקבע, יחס של 80% לאב ושל 20% לאם בתשלום הוצאות הבריאות החריגות של הקטינים, ויחס זהה בגין הוצאות החינוך החריגות ושאינן חריגות.

36. בהחלטה מיום 6.9.17 אושרה הסכמה דיונית, אליה הגיעו הצדדים, במסגרתה בוטל חיובו של האב במזונות אישה, בתמורה לקבלת מחצית דמי השכירות בגין השכרת הדירה +++++ בסך של 3,750 ₪.

מסגרת דיונית

37. ביום 08.07.18 התקיים דיון בו נחקרו הצדדים והוסכם כי בית המשפט לא יסתמך על מסמכים שהוגשו בשפה הצרפתית ולא תורגמו לשפה העברית.

טענות פרוצדוראליות של האב

38. האב טען בסיכומים, ובצדק, כי התביעה לא נקיה מפגמים פרוצדוראליים. הפגמים באים לידי ביטוי, בין היתר, בכך ששם של הקטינים לא הופיע בכותרת לכתב התביעה, בכך שתצהיר התומך בכתב התביעה, נועד לתמוך בבקשה למזונות זמניים **ראו: ס' 15 לסיכומים**, בכך שבכתב התביעה אין הפרדה בין צרכי הקטינים והאם, וכתב התביעה לא נתמך באסמכתאות **ראו: ס' 33 לסיכומים**.

39. בפסיקה ניתן מענה למצבים מסוג זה ונקבע כי מקום בו ניתנה לנתבע האפשרות להתגונן, ניתן לנקוט בגמישות דיונית לשם מניעת עיוות דין מכוח הוראת **סעיף 8(א) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה – 1995**, ובפרט כאשר עסקין במזונות ילדים קטינים **ראו: תמ"ש 9494-11-10 מיום 01.03.11 (פורסם בנבו); תמ"ש 12767-09-08 (פורסם בנבו)**.

הכרעה

40. **סעיף 3 לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט- 1959** קובע:

"(א) אדם חייב במזונות הילדים הקטינים שלו והילדים הקטינים של בן- זוגו לפי הוראות הדין האישי החל עליו, והוראות חוק זה לא יחולו על מזונות אלה".

41. בעניינינו – עסקין בבני זוג יהודים, ועל חיוב במזונות הקטינים חל דין עברי. הקטינים הינם בגילאים ++ ו-++ ולכאורה, יש לבחון את החיוב במזונות על רקע ההלכה שנקבעה **בבע"מ 919/15 מיום 19.07.17 (פורסם בנבו) (להלן-"בע"מ 919/15")**.

42. ואולם במקרה דנן, העקרונות שנקבעו **בבע"מ 919/15** אינם חלים משעה שהאב מתגורר +++++ ונפגש עם הקטינים בתדירות שאינה גבוהה **ראו: עמ' 11 ש' 4-1 + עמ' 12 ש' 15-19**.

43. נקבע בפסיקה כי הכלים שנקבעו **בע"מ 919/15** מיושמים במקרים בהם קיימים בין בני הזוג זמני שהות קבועים וסדירים, המתקיימים בפועל, והכוללים גם לינה של הקטינים אצל ההורה שאינו משמורן (באמצע שבוע, סופי שבוע, בחגים ובחופשות) ראו: **עמ"ש 38445-08-17 מיום 05.10.18 (פורסם בנבו); רמ"ש 41433-04-18 מיום 30.05.18 (נבו)**.
44. בתוך כך, בחינת הכנסות הצדדים תיעשה לצורך ההכרעה בשאלת גובה המזונות ולשאלת חיוב ההורים במזונות הקטינים מכוח דיני צדקה.

דיון במצבו הכלכלי של האב

45. על מצבו הכלכלי של האב ניתן ללמוד מהיקף הכנסותיו השוטפות ומהיקף רכשו.
46. האב הינו הבעלים של לא פחות מ-13 נכסי נדל"ן ב++++ ראו: **עמ' 7 ש' 14-15 + עמ' 9 ש' 7-8**, שמניבים הכנסה חודשית בסך של 70,000 אירו לחודש לפני הוצאות שוטפות **ראו: עמ' 9 ש' 12-13**.
47. בנוסף, האב הינו הבעלים של שני נכסי נדל"ן בישראל שמניבים הכנסה בסך של 20,750 ₪ לחודש **ראו: עמ' 9 ש' 17-18**.
48. בחשבונות הבנק של האב מצויים, בעבר ובהווה, סכומים במיליוני שקלים ובמיליוני אירו **ראו: עמ' 7 ש' 33-35 + עמ' 8 ש' 17-19 + עמ' 10 ש' 27-30** כאשר כבר עתה, לכל ילד מיועד סך של מיליון אירו **ראו: עמ' 8 ש' 19 + עמ' 8 ש' 28-35**.
49. בנוסף, האב הינו הבעלים של 90% בחברת ++++ ובעלים של חברת ++++ (ככל הנראה בעלים של 60% מחברה זו) **ראו: עמ' 9 ש' 24-35**. האב טען כי חברת ++++ היא חברה בתרדמת **ראו: עמ' 9 ש' 27** ואולם אף צד לא הצליח להוכיח את היקף הפעילות העסקי של מי מהחברות.
50. על אף שקיים קושי לקבוע באופן מדויק את שיעור הכנסותיו של האב, ניתן לקבוע כי עניין לנו באב אמיד לכל הדעות כאשר לשיטתו, הונו אינו פוחת מסך של 7,600,000 אירו **ראו: עמ' 7 ש' 24-26** והכנסתו השוטפת אינה פוחתת, לשיטתו, מסך של 8,300 אירו לחודש **ראו: ס' 3 לסיכומי האב**.

דיון במצבה הכלכלי של האם

51. הכנסתה של האם מסתכמת בסך כולל של 14,750 ₪ - מזונות הקטינים בסך של 11,000 ₪, מחצית הכספים של הדירה ברח'+++++בסך של 3,750 ₪ - וקצבת המל"ל שמשולמת לאם עבור הילדים.

52. האב טען כי לאם פוטנציאל השתכרות גבוה בשל היותה +++++במקצוע. טענה זו קשה לקבל. האם העידה כי אין לה אפשרות לעבוד כ+++++משום שאין לה רישיון בישראל וכי היא עסקה במקצוע הזה, לאחרונה, 15 שנים לפני שהצדדים עלו לישראל **ראו: עמ' 5 ש' 6-10**.

53. תמיכה לגרסתה זו של האם מצויה בעדותו של האב. האב העיד כי עם העלייה לישראל, האם הייתה אמורה לעבוד כ+++++ואולם בשל הקושי שלו ושל האם למצוא תעסוקה, האב הציע לשוב ל++++ **ראו: עמ' 10 ש' 18-20**.

54. כידוע, בעת פסיקת דמי המזונות, למצער מזונות מדיני צדקה, חובה לשקול פוטנציאל ההשתכרות של אמהות **תמ"ש 1724-02-15 מיום 10.02.16 (פורסם בנבו)**.

55. בענייננו - אין קושי לקבוע כי פוטנציאל ההשתכרות של האם - מוגבל - בשל העדר ידיעת השפה העברית, בשל העדר מקצוע ובשל נטל גידול הילדים **ראו: עמ' 4 ש' 25-31** שנופל על כתפיה, בהיעדרו של האב.

56. לפיכך, גם אם ייקבע כי פוטנציאל ההשתכרות של האם הינו השתכרות במשכורת מינימום, פוטנציאל השכרות זה בטל בשישים ביחס להשתכרותו של האב בפועל וביחס לרכושו, ובמצב דברים זה אין להביא את פוטנציאל ההשתכרות של האם כנתון לצורך קביעת דמי המזונות.

57. המשמעות המעשית הינה כי על האב לשאת בכל צרכי הילדים, ללא הבחנה בין הצרכים ההכרחיים לבין הצרכים מכוח דיני צדקה.

דיון בצרכי הקטינים

58. האם צמצמה את עתירתה בסיכומים ביחס לעתירה בכתב התביעה וטענה כי יש לחייב את האב במזונות הקטינים בסך של 7,500 ₪ לכל קטין, לא כולל הוצאות חריגות אותן יש להטיל על האב במלואן או בשיעור השווה ל-80% לכל הפחות.

59. האב, בסיכומיו, לא נקב בסכום קונקרטי של דמי המזונות וכל שטען היה כי יש להפחית את דמי המזונות לשיעור ריאלי המשקף את ההוצאות האמיתיות של הקטינים ולחייב את האם להשתתף בהוצאות ילדיה. כן עתר האב להשבת הסכומים ששולמו ביתר.

60. בכתב התביעה, שכאמור לוקה בחסר, אין פירוט נפרד של צרכי הקטינים. גם בסיכומים האם הסתפקה בפירוט כללי של צרכים וטענה כי צרכי הקטינים מגיעים לסך של כ-6,600 ₪ לחודש בתוספת של אחזקת מדור בסך של 1,780 ₪ לחודש.

61. כאשר אין טיעון עובדתי סביר לגבי הצרכים, יש באפשרות בית המשפט לדחות תביעת המזונות רק בשל אי הוכחה נאותה ומדויקת של הצרכים וההוצאות ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ(1) 69.

62. ואולם, בפועל, בבואו להחליט על גובה המזונות הראוי, רשאי בית המשפט לקבוע את סכום ההוצאות גם על פי שיקול דעתו וניסיון חייו כשופט שבתוך עמו הוא יושב, ולא דווקא על פי המפורט בכתב התביעה ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 825.

63. הדבר נכון גם וביתר שאת לאור מועד הגשת התביעה – יולי שנת 2016 – כאשר "אין כל היגיון בתביעה למזונות... שההכרעה בה תיפול על סמך נתונים שאבד עליהם הכלח, תוך התעלמות מהשינויים שחלו בינתיים" ע"א 143/85 יצחק לוי נ' רחל לוי ואח', פד"י לט(3) 835, 831.

64. האב עתר, כאמור, לפסיקת מזונות ריאליים ונשאלת, אפוא השאלה, מה הם מזונות ריאליים?

65. התשובה – במקרה דנן – מצויה בפסיקה לפיה :

"שאין מזונות הילדים מתרבים והולכים לפי עושרו של האב, ובמקביל להתגדלות ולהתרבות היכולת של האב (כשם שאשה "עולה עמו", עם בעלה), אלא, שנוסף על הצרכים ההכרחיים, פוסקים לילד יותר ברווח ובנחת, ולא בצמצום ובצער, כאשר האב בר הכי מבחינה כלכלית ... אכן אם הילד הורגל לרמת חיים גבוהה, אין להמעיט מרמה זו..."
ראו: ע"מ (חי) 957/90 [פורסם בנבו]; ע"א 4523/90 קאהן נ' קאהן (קטינה), פ"ד מה(5) 529.

66. בתוך כך נקבע כי: "אמנם, מזונות ילדים קטינים לא נקבעים לפי רמת חיים אלא לפי צרכים. עם זאת, יש ברמת החיים כדי ללמד על צרכיהם ויש באורח חייו של האב ראייה לכאורה להכנסה פנויה באמצעותה יכול הוא לנהוג בילדיו ביד רחבה, כפי אורחותיהם וצרכיהם" ראו: תמ"ש (ת"א) 66481/01 מיום 09.07.07 (פורסם בנבו).

67. כן נקבע כי כאשר להורים ישנה יכולת כלכלית לא מבוטלת, הרי שאז הנחיית הפסיקה היא לפסוק מזונות גבוהים יותר ראו: [ע"א 324/88 אדר נ' אדר, פ"ד מב \(3\) 347; תמ"ש - ש 35921-05-13 מיום 09.07.13 \(פורסם בנבו\)](#).

68. בתוך כך וברוח הפסיקה לפיה יש לפסוק את דמי המזונות "בשים לב למכלול נסיבות המקרה" ... "על בית המשפט לענייני משפחה להפעיל את שיקול דעתו בנסיבות כל מקרה ומקרה" ראו: [בע"מ 919/15; עמ"ש 52149-09-16 מיום 31.10.17 \(פורסם בנבו\)](#) במקרים מתאים חויבו אבות אמידים במזונות בעשרות אלפי שקלים ראו: [תמש \(ת"א\) 10521-03-15 \(פורסם בנבו\); תמ"ש 31787-07-16 מיום 26/6/17 שאושר רמ"ש - ש 56348-08-17 מיום 2.03.18 \(נבו\)](#).

69. בעניינינו – גם לשיטתו של האב, המשפחה חיה ++++ ברמת חיים גבוהה ועם עליתם לישראל, חלה ירידה ניכרת בהכנסתו של האב ראו: [ס' 18 לסיכומי האב](#).

70. האב חזר ל++++ והכנסתו, כמפורט לעיל, שבה על כנה. כפועל יוצא, האב ממשיך את רמת חיים שהייתה לצדדים ++++, עובר העלייה לישראל ואם יכול האב להמשיך את חייו באותה רמת החיים, גם זכות הילדים להמשיך לחיות ברמת החיים בה חיו בעבר ראו: [תמ"ש \(ת"א\) 59792/04 מיום 28.10.09 \(פורסם בנבו\)](#).

71. ועתה יש לתרגם את רמת החיים לסכום כספי. הדבר נעשה אגב עשיית שימוש במכשיר האומדנה המצוי בארגז הכלים של בית המשפט ראו: [ע"א 687/03 מזור נ' מזור, פ"ד לח \(3\) 29, 33; תמ"ש 12107-04-10 מיום 25.1.11 \(פורסם בנבו\)](#).

72. מכשיר האומדנה כויל על ידי האב פעמיים:

פעם אחת כאשר השלים עם חיובו במזונות זמניים. נכון הוא הדבר כי ככלל, אין זה מדרכו של ביהמ"ש שלערער להתערב בקביעת שיעור המזונות ראו: [ע"א 192/82 סדן נ. סדן, ל"ו \(4\), 169; ע"א 469/84 הדרי נ. שני, ל"ט \(3\) 197](#). מקל וחומר נכון הדבר כאשר עסקינן בפסיקת מזונות זמניים ראו: [בע"מ 6088/06, פלוני נ' פלוני \(פורסם בנבו\); בע"מ 928/06 פלוני נ. פלוני \[פורסם בנבו\]](#). יחד עם זאת, החלטה למזונות זמניים אינה חסינה מפני התערבות ערעורית במקרה מתאים [בע"מ 1078/11 פלוני נ' פלוני, פסק דין מיום 27.4.11 \(פורסם בנבו\)](#). [רמ"ש 10393-02-16 מיום 01.03.16 \(פורסם בנבו\)](#).

בתוך כך, ומשעה שהאב לא ערער על ההחלטה והלכה למעשה הוא משלם כבר שנתיים את הסכומים שנקבעו בהחלטה למזונות זמניים מיום 15.12.16, בעת פסיקת מזונות קבועים, יש להיצמד למזונות הזמניים שכן ככלל, השכל הישר מחייב, כי לא ייווצר פער גדול בין מזונות זמניים למזונות קבועים, שלגבי שניהם נערך הליך שיפוטי [בע"מ 4589/05 \(פורסם בנבו\)](#) מיום 25.12.15.

פעם שנייה בעדותו, כאשר העיד כי בילוי עם קטין אחד מסתכם בסך של 200 ₪ ליום **ראו:** **עמ' 6 ש' 21-27**. יצוין כי עסקינן בבילוי זול, שחלקו (שהות בחוף הים) אינו כרוך בתשלום **ראו:** **עמ' 6 ש' 23** ושאינו כולל: אחזקת מדור, רכישת ביגוד והנעלה, טלפון נייד, תרופות, מוצרי היגיינה, נופש, דמי כיס, הוצאות חריגות והוצאות שאינן ברות כימות, המוטלות על ההורה המשמורן, ואשר יש להתחשב בהן בעת קביעת שיעור המזונות **ראו:** **תלה"מ - 15562-06-17 מיום 24.08.18 (נבו)**.

בתוך כך, אם נכפיל את הוצאתו היומית של האב ב-30 יום, נגיע לסכום המזונות לו עתרה האם בקירוב. בנקודה זו יש להביא בחשבון כי להבדיל מהאב, אשר בילה עם הקטין רוב היום בחוף הים ובצפייה במשחק כדורגל **ראו:** **עמ' 6 ש' 13-14** – בילוי שאינו כרוך בהוצאה כספית כלשהי – האם מבלה עם הקטינים בקולנוע, במוזיאון ובתיאטרון **ראו:** **עמ' 4 ש' 17-20** – פנאי שמצריך השקעה כספית לא מבוטלת.

נוסף על כך, בני המשפחה נוהגים לאכול במסעדה בתדירות גבוהה. האם העידה כי היא יוצאת עם הקטינים למסעדה פעמיים – שלוש בשבוע **ראו:** **עמ' 4 ש' 3-4** כאשר עלות הכוללת מגיעה לסך של 10,000 ₪ לחודש **ראו:** **עמ' 4 ש' 11-12**. גם האב העיד כי בתקופת שהותו בישראל – 4 ימים **ראו:** **עמ' 6 ש' 5-6** – הוא וא' הלכו למסעדה פעמיים **ראו:** **עמ' 6 ש' 13-14**.

73. לאור האמור סבור אני כי יש להפוך את המזונות הזמניים למזונות קבועים. קביעה זו מייתרת את הצורך לדון בטענת האב בדבר השבת דמי המזונות.

הוראות אופרטיביות

74. האב יישא במזונות הקטינים **בסך של 5,500 ₪ לכל קטין**. סך זה של דמי המזונות יכלול את כל הצרכים ההכרחיים הקטינים, לרבות הוצאת אחזקת המדור.

75. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו, עד ה-10 לחודש עבור החודש השוטף, ישירות לחשבון הבנק של האם שפרטיו יימסרו לאב על ידי האם, כשהסכום הנקוב בס' 74 לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן אחת ל-3 חודשים, ללא עדכונים למפרע.

76. סך זה של דמי המזונות לא יכלול את **ההוצאות החריגות** של הקטינים וביניהם:

הוצאות חינוך על פי דרישת מערכת החינוך ו/או המסגרת החינוכית – כדלקמן: אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למערכת החינוכית ו/או למסגרת החינוכית לרבות ועד הורים, חוגים (בהתאם לחוגים הקיימים כיום), שיעורי

עזר (ע"פ המלצת הגורם הרלוונטי), תנועת נוער, קייטנות (מחזור אחד בקיץ ואחד בחופשת הפסח בעלות קייטנת עירייה/מתנ"ס) מסע לפולין.

הוצאות רפואיות שכוללות רפואת שיניים כולל אורתודנטיה, משקפיים/עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, איבחונים לרבות איבחוני ליקוי למידה, וכל הוצאה רפואית אחרת חריגה אשר איננה מכוסה (במלואה או בחלקה) על ידי קופ"ח ובכלל זה הפרשים בגין אותה הוצאה חריגה לאחר קבלת החזר מכל מקור שהוא.

ההוצאות החריגות ישולמו על ידי שני ההורים ביחס של 80% על ידי האב ו-20% על ידי האם

77. דמי המזונות ישולמו עד הגיע הקטנים לגיל 18 ו/או עד לסיום לימודי התיכון – לפי המאוחר מבין שני המועדים.

78. היה והקטינים ישרתו בצה"ל ו/או בשירות הלאומי, האב ימשיך לשלם מזונות לאם עד לתום תקופת שירות החובה ו/או הלאומי, כשהסכום יעמוד על 1/3 מהסכום הנקוב לעיל, בערכו הצמוד כאמור בסעיף 75 לעיל.

79. כל קצבה ו/או מענק המשולם ע"י המוסד לביטוח לאומי בגין הקטינים, לרבות קצבת ילדים, מענק לימודים וכיו"ב, ישולם לאם בנוסף לדמי המזונות.

80. לאור התוצאה ומשעה שסכום המזונות שנפסק מצוי במרחק רב מעמדות של שני הצדדים, איני עושה צו להוצאות.

81. המזכירות תשגר את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

82. מתיר לפרסם בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)